

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Mors bona.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

nifrationem ac prudentiam mirabiliter effingant, atque ad rerum vel secundarum, vel aduersarum eventus æquo animo perferendos disponant. Musica nos monet, ut sicuti est varietate vocum & fidium, grata & consentiens oritur symphonia, ita omnes animi motus & actiones in dulcem virtutum convenientiam harmoniam. Musicus est veluti Neptunus poeticus (quod infra memorabimus) qui tumida æquora placat, cum ventus ambitionis, ac furentis iracundiæ sævos attollit fluctus: cum moeror subsidit, & furit æstus arenis; cum libido inquietat: cum aliæ perturbatores violentius incitantur, dulci modulamine componit tempestatem; coercetur libido exultans, atque ruens in animi perniciem gloriæ ardor refringitur, implacabilis iræ vis, & cupido ultionis tranquillatur. Davidis equidem plectrum non furentes tantum perturbationes, sed ipsum cacodæmonem est Saule eiecit.

II. (b) Deinde hic docetur neque sapiens, neque pium esse, illorum sceleratorum lugere calamitates, qui divino consilio atque providentiâ propter illatas ipsis Dijs injurias, miseriam patiuntur.

III. (c) Tertio brutis fieri similes, qui immodico luctu ex iactura charorum capitum abrepti, motibus animi temperare aliqua saltem ex parte non possunt: neque ferre nituntur æqua mente, quod statutum divinitus, nullaque potest ratione mutari.

IV. (d) Quarto *cygnea cantio* adagio fertur, & in eos convenit, qui mortem ipsam lætè, & cum cantu excipiunt: nam cygnus in funere suo suavissimè modulari fertur. Martial. lib. 13.

Dulcia defectâ modulatur carmina linguâ

Cantator cygnus funeris ipse sui.

Et Ovidius:

Sic ubi fata vacant, udis abjectus in herbis

Ad vada Mæandri concinit albus olor.

Cygnum imitantur, qui extremum vitæ actum suaviter claudunt, moriendique necessitatem in virtutem vertunt. Qui, ut Cygni (quod Tullius ait in *Quæst. Tuscul.*) prævidentes quid in morte boni sit, cum cantu & voluptate moriuntur. Pro Dijs immortales, (idem exclamat) quàm illud iter jucundum esse debet, quo confecto nulla reliqua cura, nulla sollicitudo futura sit! *Pretiosa mors Sanctorum*, ait Psalter regius ps. 115. Nam, ut Bernardus loquitur, mors est finis laborum, consummatio victoriæ, janua vitæ, perfectæ securitatis ingressus. Et serm. 41. ex parvis: Bonorum mors optima, quoniam fit ibi quies à laboribus, fit jucunditas

(b) Scelerati non lugendi. (c) Moderandus luctus. (d) Mors bona.

cunditas de novitate, & securitas de aternitate. Mors verò peccatorum pessima; mala in amissione mundi, peior in dissolutione carnis, pessima in tormentis inferni. Cygneo more canit, qui non nescit, morte carcerem effringi corporis, ut in libertatem asseratur anima; mutari peregrinationem cum patria, & molestam navigationem cum exoptato portu; claudi tantisper oculos, ut meliori mox pateant luci; satis diu vixisse, quisquis bene vixerit: metiendam aetatem non annorum spatio, sed virtutum: reddi corpus, ut denuo recipiatur, & quidem cum foenore. Prudentius in hymno de S. Vincentio:

Non est, credite, poena, quam videtis,

Quae puncto tenui citata transit,

Nec vitam rapit illa, sed reformat.

Εὐδαιμονία Augustus sibi Caesar optasse fertur, hoc est, mortem facilem; hanc vir bonus consequitur, qualibuscunque fati expellatur à vita; desinit enim esse necessitas, cum accedit voluntas; & fit levius, quidquid à volente fit. Optimo cuique felicitatis principium, est mortalitatis finis, rectumque ac breve iter ad praemium, *mori*. Ad hanc *εὐδαιμονία*, seu mortis felicitatem ac facilitatem perducimur, si hortante Paulo 1. Cor. 7. *utamur hoc mundo, tanquam non utentes*, id est, inter malos audeamus esse boni, cuius rei Symbolum Cygnus aquis innatans, cum lemstate: *Tangor, non tingor*, nihil scilicet sordium contrahens, lacustres inter ac palustres undas.

Huc pertinet, quod de Cygnis Pierius in hieroglyphicis meminit, Socrates, inquit, apud Platonem Cygnos tum magis, dulciusque canere affirmat, cum se brevi praesentiunt morituros; quasi latantes Deo gratias agere videantur, quod ad eum, cuius ministri sunt, migrationem parent. In omni namque volatilium genere nulla est avis, quae vel in esuritione, vel in rigore, aut alio quopiam incommodo emoduletur, cantillat, quam cygnus. Et quia Phoebus sunt sacrae haec volucres, concitatae letitia & quadam divinatione praeditae, alterius vitae bona praesagiunt. Hinc M. Tullius in Tuscul. quaest. Cygnos ait non sine causa Apollini dedicatos esse, sed quod ab eo divinationem habere videantur: quia praevidentes, quid in morte boni sit, cum cantu & voluptate moriantur.

V. (e) Cygni tunc suavius canere dicuntur cum flante Favonio quasi ad cantum invitantur. Convenit hoc Symbolum Poëtis, qui gloriae studio trahuntur, favorisque sunt cupidi:

Nec

(e) Poëtae sunt cygnis similes.